

پیام پیروزی کارگران استکهلم به همه کارگران

کمیته هماهنگی

یکشنبه بیست هفتم بهمن ۱۳۸۷

« ما خود را نمونه و سرمشقی برای کارگران در همه بخش های دیگر کار و تولید می دانیم، این فقط یک فراخوان است. اعتصاب ما یک موفقیت و پیروزی بزرگ برای کل طبقه کارگر می باشد. این پیروزی حاصل اتحاد و همبستگی محکم و عزم راسخ ما بود. وقتی که شکایت شدید اللحن کارفرما علیه ما به دادگاه کار داده شد و به ما ابلاغ گردید، نه تنها یک اینچ هم عقب ننشستیم بلکه یک صدا گفتیم پس اعتصاب را باز هم بیشتر و نامحدود ادامه خواهیم داد»

عبارت بالا مضمون کلامی است که یکی از فعالین اعتصاب چند روزه کارگران حمل زباله در شهر استکهلم بر زبان رانده است. این اعتصاب دور نخست خود را با موفقیت به پیش برد. در طول روزهای اعتصاب، کارگران مبارز و خشمگین در یک سوی و سرمایه داران، اتحادیه کارفرمایان و اتحادیه کارگری مزدور سرمایه در سوی دیگر جبهه کشمکش قرار داشتند. اعتصاب ششم فوریه در تلقی نظام سرمایه داری « اعتصاب وحشی» نام داشت. در دیوان داوری سرمایه هر میزان شدت استثمار نیروی کار و هر نوع سلاخی و حمام خون اعتراضات کارگری عین تمدن و هر اعتراض کارگران به بربریت سرمایه عین توحش است!! کارگران حمل زباله در استکهلم برای تحمیل مطالبات خود بر سرمایه داران داربست پوسیده اسارت آور فرمیسم اتحادیه ای را زیر پا نهادند و به قدرت متحد ضد سرمایه داری خویش اتکاء کردند، آنان قانون سرمایه را بر سینه دیوار کوبیدند و تلاش اتحادیه کارگری مزدور سرمایه برای ممانعت از اعتصاب را در هم شکستند. کارگران اعلام داشتند که اتحاد آهنین و اراده استوارشان برای مقابله با سرمایه داران ضامن اساسی احساس قدرت آن ها است، آنان گفتند که توان جنگیدن و پیروز شدن را دارند، این توان را به کار خواهند گرفت و به اتکاء آن پیروز خواهند شد. سیر حوادث درستی تصمیم و صحت گفته های ۱۵۰ کارگر حمل زباله را اثبات کرد، کارگران موفق شدند و دور اول اعتصاب را با پیروزی به پایان آوردند. آنان دوشنبه شب به دنبال احساس موقعیت مستأصل کارفرمایان و آمادگی آن ها برای عقب نشینی دست به تشکیل اجتماع زدند، با بصیرت و هوشیاری تمام، چگونگی آرایش قوا و شرائط لحظه پیکار را مورد توجه قرار دادند، کل ۱۵۰ کارگر اعتصابی در اجتماع حضور داشتند و مسائل مربوط به روزهای اعتصاب از نقطه شروع تا روز ششم تداوم آن را با هم به بررسی نشستند، دستاوردهای مقاومت متحد و یکپارچه خویش را جمع بندی کردند، تأثیرات تعیین کننده این مقاومت بر تحکیم موقعیت مبارزه خود و آماده شدن دشمن برای عقب نشینی را به دقت کندوکاو نمودند. در یک کلام همه مؤلفه ها و عوامل دخیل در لحظه حاضر صف آرائی ها را بسیار زنده و سنجیده با هم به گفتگو گذاشتند و به دنبال تمامی این ارزیابی ها و سنجش ها بود که نمایندگان خویش را مأموریت دادند تا به طور مستقیم با کارفرمایان دیدار کنند و به گفتگو پردازند. رؤسای ۳ شرکت سرمایه گذاری پیمانکار حمل زباله مجبور شدند در مقابل اراده

استوار کارگران دست به عقب نشینی بزنند و با اعتصاب کنندگان به طور رویارو، بدون دخالت اتحادیه کارگری معامله گر سرمایه سالار وارد مذاکره گردند. نتیجه گفتگوها برای کارگران بسیار رضایت بخش بود. سرمایه داران نه فقط به قبول پاره ای از مطالبات آنان تن دادند که از آن مهم تر و اساسی تر مجبور شدند در برابر خیزش متکی به اراده جمعی و خارج از چهارچوب قانونی و اتحادیه ای کارگران سر تسلیم فرود آورند. متعاقب همه این موفقیت ها بود که کارگران ختم اعتصاب را اعلام داشتند.

یکی از فعالین سازمان دهنده اعتصاب دستاوردهای مبارزات چند روزه را به شرح زیر گزارش کرد:

۱. هیچ گونه کاهشی در دستمزدها پدید نخواهد آمد و سرمایه داران از تصمیم خود برای تغییر سیستم سابق محاسبه دستمزد عقب نشستند.

۲. حجم کارها نیز بر خلاف آنچه کارفرمایان تصمیم گرفته بودند، به هیچ وجه افزایش نخواهد یافت.

۳. تمام کارگران شرکت کننده در اعتصاب بر سر کار باقی خواهند ماند.

۴. شرکت کارفرما مجبور شد شکایت خویش علیه کارگران اعتصابی را پس بگیرد و هیچ « دادگاهی»!! علیه کارگران تشکیل نمی گردد.

۵. به رغم « غیرقانونی بودن» اعتصاب!!! هیچ کارگری هیچ جریمه ای به خاطر روزهای اعتصاب پرداخت نخواهد کرد.

۶. کلیه حقوق روزهای اعتصاب به همه کارگران پرداخت خواهد گردید.

۷. سقف زمان کار روزانه هر چه زودتر میان کارگران و سرمایه داران مورد مذاکره قرار خواهد گرفت.

کارگران پاره ای از مطالبات خود را بر سرمایه داران تحمیل کرده اند. مطالباتی که در بالا بدان ها اشاره شد، اما آنان سوای این به موفقیت هائی دست یافته اند که اهمیت آن ها مطلقاً از مطالباتشان کمتر نیست. ۱۵۰ کارگر با اتکاء به قدرت متحد خود توانستند جبهه مشترک سرمایه دار، اتحادیه کارفرمایان و اتحادیه کارگری مزدور سرمایه را مجبور به عقب نشینی کنند. تن دادن کارفرمایان به مذاکره مستقیم با کارگران و نشست جمعی آنان، پرداخت حقوق روزهای اعتصاب در عین « غیرقانونی»!! بودن آن! اجبار کارفرمایان به امتناع از مطالبه هر نوع جریمه برای روزهای اعتصاب خارج از توافق دیوانسالاری منحن اتحادیه ای در جای خود مسائل بسیار مهمی هستند. کارگران اهمیت این دستاوردها را بسیار خوب درک می کنند و درست بر همین پایه است که با غرور و سربلندی تمام از پیروزی خویش در این اعتصاب سخن می رانند. آنان همزمان با سربلندی کم نظیری فریاد زدند که هر نوع تمرد کارفرما از اجرای وعده های داده شده یا عدم تحقق مطالبات خود را با موج بعدی اعتصاب پاسخ خواهند داد. آنچه در شروع این نوشته از قول یک فعال اعتصاب نقل کردیم بیان بسیار شفاف این احساس قدرت و غرور و پیروزی در ۱۵۰ کارگر اعتصابی حمل زباله در استکهلم است. یکی دیگر از کارگران در زمینه تشریح چگونگی پیشبرد مبارزات و عوامل تضمین کننده این پیروزی اظهار داشت: روند پیشبرد اعتصاب همه جا با مشارکت فعال همه ۱۵۰ کارگر همراه بود. تمام تصمیمات در رابطه با پیش برد مبارزه توسط کلیه کارگران اعتصابی اتخاذ می شد. پدیده ای که کاملاً مخالف و مغایر با سنن پوسیده تا مغز استخوان سرمایه دارانه جنبش اتحادیه ای است.

بسیار شنیدنی است که سرمایه داران کارفرمای ۳ شرکت حمل زباله در مقابل قدرت مصمم و متحد توده های کارگر به صورت بسیار خیره کننده ای به زبونی و استصیال افتاده بودند. آنان در روز آغاز اعتصاب با وحشت و هراس بی مانندی فریاد زدند که «آنچه جریان دارد یک جنگ تمام عیار است که از سوی کارگران راه افتاده است» شمار اعتصاب کنندگان در سراسر استکهلم از ۱۵۰ کارگر تجاوز نمی نمود اما رعب و وحشت کارفرمایان بسیار چشمگیر و بیش از حد بود. سرمایه داران در روزهای نخست با تهدید و نخوت خاص طبقاتی خود جنجال می کردند که حتماً پوزه کارگران را به خاک خواهند مالید، آنان از نثار هیچ اهانتی به کارگران دریغ نمی کردند و از زرادخانه عظیم تمدن سرمایه رکیک ترین و موهن ترین تیرهای توهین را بیرون می کشیدند و به سوی کارگران شلیک می نمودند. صاحبان سرمایه به دنبال همه این هتاک‌ها و خط و نشان کشیدن‌ها سرانجام با لمس قدرت مقاومت کارگران، با مشاهده تپه های عظیم زباله انباشته شده در مناطق مختلف استکهلم، با تماشای حمایت توده های کارگر شهر از همزنجیران خویش چاره کار را در عقب نشینی دیدند و تنها به این بسنده کردند که حتی الامکان انعکاس پیروزی کارگران را در اذهان عمومی توده های کارگر به حداقل برسانند. آنان در این راستا بود که عبارات بسیار مضحکی بر زبان جاری ساختند و زیر فشار ناراحتی شروع به گفتن هذیان کردند، به طور مثال یکی از کارفرمایان در همان حال که بر موفقیت های اعتصاب صحنه می نهاد اعلام داشت که: " ما با این کارگران رک و صریح و بی قید و شرط در مورد شرایط کار و مسائل محیط کاری مذاکره خواهیم کرد...!!"

اعتصاب کارگران حمل زباله در شهر استکهلم دومین اعتصاب مهم «غیرقانونی» و خارج از چهارچوب اتحادیه ای بود که توسط آنان در طول یک سال صورت می گرفت. در چند ماه پیش نیز همین کارگران به دنبال سازش کثیف میان اتحادیه های کارگری و کارفرمائی و امتناع صاحبان سرمایه از قبول مطالباتشان تمامی کامیون های حمل زباله را در خیابان های شلوغ استکهلم زنجیروار به حرکت در آوردند و با نمایش قدرت اعلام داشتند که تا حصول خواسته هایشان از هر نوع حمل زباله سر باز خواهند زد. هر دو اعتصاب کارگران و به ویژه مبارزات پیروز روزهای اخیر آنان درس های بسیار پرارزشی برای همه توده های کارگر سوئد، کارگران همه جای دنیا و از جمله کارگران ایران به همراه داشت. کارگران سوئد می توانند و باید این اعتصاب و دستاوردهایش را با اعتصاب چندین هفته ای همزنجیران خویش در بخش درمان در سراسر کشور و اعتصاب چند ماه پیش کارگران راننده استکهلم مقایسه کنند. در آن جا، در هر دو اعتصاب، در انبوهی از اعتصابات دیگر و در هر کجا که پای اتحادیه و نقش دیوانسالاری اتحادیه ای در میان بوده است، حتماً قدرت پیکار کارگران توسط اتحادیه به سرمایه فروخته شده است، در اینجا، در اعتصاب کارگران حمل زباله اما این قدرت به تمام و کمال علیه سرمایه و به نفع کارگران اعمال گردید. درس های مبارزات کارگران استکهلم برای توده های کارگر ایران نیز بسیار بسیار ارزنده و آموزنده است. در روزهایی که رضا رخشان سندیکالیست ایرانی افتخار می کند که با ساختن سندیکائی متشکل از چند سندیکاچی و چند عضو بسیج توانسته است موج اعتصاب کارگران را به عقب راند، در روزهایی که سندیکالیست های آستانبوس گای رایدن برای ساختن این نوع دکه های کفن و دفن جنبش ضد سرمایه داری توده های کارگر ایران کف می زنند و پشت سر هم برای رخشان ها نامه تبریک ارسال می دارند، آری در چنین شرائطی کارگران حمل زباله استکهلم با اتکاء به قدرت متحد طبقاتی خود داربست پوسیده رفرمیسم اتحادیه ای را در هم خرد می کنند. قدرت سرمایه را با

قدرت ضد سرمایه داری خویش پاسخ می گویند، مطالبات خود را با قدرت بر صاحبان سرمایه تحمیل می نمایند و صاحبان سرمایه و دولت آنها را در مقابل اراده آهنین طبقاتی خویش به زانو در می آورند. ما پیروزی این کارگران را از صمیم دل تبریک می گوئیم. به مثابه بخشی از کارگران ایران و به عنوان فعالین ضد سرمایه داری درون جنبش کارگری این پیروزی را پیروزی خویش تلقی می کنیم و درس آموزی از آن را به همه کارگران ایران و کارگران دیگر جهان توصیه می نمائیم.

کارگران علیه سرمایه متشکل شویم!

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۲۷ بهمن ۱۳۸۷

<http://www.hamaahangi.com>

khbitkzs@gmail.com